

LUBIĄCY (1) *part praes act*

A sg m lubiąc(e)go.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. lubić.

Mający upodobanie, znajdujący przyjemność w kimś:

lubiący kogo: Bo trzeba doględaczowi bez nągánienia być/ [...] nie coby się w sobie kochał/ [...]

Ale [trzeba] goście miłujące^{go}/ dobre lubiące^{go}/ rozumne^{go}/ trzezwie^{go}/ [prawiedliwe^{go}/ nabożnego/
powściągliwe^{go}/ [hospitalem, benignum, sobrium, iustum, sanctum, continentem] *BudNT Tit 1/8.*

Cf **LUBIĆ**

KCh